

O ultimă iubire

Aurora Cristea

În clipele de tulburare și-n visele care mă dor
Mi-aș da pe gratis tot ce am, să nu rămân acum dator
Când sunt cuprins de-o teamă mută și nu mai am scăpare
Caut să fug, să mă scufund ca-ntr-o supremă eliberare.

În anotimpuri solitare și-n moartea clipei care vine
Mi-aș vinde gândurile toate și scânteierile divine.
Când timpul fuge-n disperare și norii-ncep a plânge
Dorul de tine mă doboară și sufletul îmi frânge.

Se sparge valul efemer de sufletu-mi tăcut
Speranța și iubirea toată și tot ce am crezut
Se schimbă-n crivăț și ninsoare și îmi îngheață locul
Din inima-mi făcută scrum și arsă de tot focul.

Ce mai contează tot ce scriu și toate versurile mele?
Când rațiunile-s nebune și au devenit așa rebele?
Tu știi că dragostea e oarbă și te iubesc fără suflare
Până la cer și înapoi, până la lună și la soare.

Când ziua moare-n asfințit și noaptea se înșiră
Și când privirile duioase, iubiri și doruri îmi treziră
Mă fac că nu înțeleg ce-mi spune iluzia deșartă
Doar tu ești, Doamne, cel ce știi, și-atât te rog: mă iartă.